

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKANYI ERNŐ könyvnyomdája küldendők.

Felélős szerkesztő: Dr. OZIFRAK JÁNOS.

Kiadó:
A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petitor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlert petit sora 50 fill.

Pósfay Pongrácz jubileuma. Üdvözlések.

Lapunk múlt számában egész terjedelmében leírtuk azt a szép és lélekemelő ünnepséget, amelyet járásunk közönsége Pósfay Pongrácz főszolgabíró tiszteletére rendezett 40 éves szolgálati jubileuma alkalmából. Ambár lapunk fél ivvel nagyobb terjedelemben jelent meg, az egész anyagot még sem tudtuk közölni. Így az üdvözlések mai számunkra maradtak.

Az ünnepélyt megelőzőleg és utána is igen sok üdvözlő sürgöny és levél érkezett a főszolgabíróhoz. Nagyon szép levelet írték a jubilánshoz dr. István Vilmos megyés püspök, mely a következő:

Tekintetes Főszolgabíró! Ur!

Örömmel értesültem, arról, hogy a muraszombati járás közönsége, megünneplendő azon emlékezetes évfordulót, hogy Tekintetes Uraság folyó évi október hó 1-én töltötte be Vasvármegye közigyének szolgálatába lépésének 40. esztendőjét: folyó évi október hó 17-én jubileumi emlékünneplést fog Tekintetes Uraságod tiszteletére rendezni.

Megemlékezővén arról, hogy Tekintetes Uraságod e hosszú idő folyamán oly sokszor belbizonyította, hogy egyházas vonatkozásu ügyeinknél szives közreműködésére és készségére mindenkor számíthatunk: a magam részéről szintén részt kívánok venni Tekintetes Uraságod ünneplésében az által, hogy fopásztori közhímet mondok ez alkalomból szives szolgálataiert és

Isten áldását kérem érdemekben gazdag életére. Szívesen üdvözlettel.

Szombathely, 1908. évi október hó 8-án.
Dr. István Vilmos püspök.

Vasvármegye árvászeke a következő táviratot intézte a jubilánshoz:

Emlékünnepléyd alkalmából kartársi szeretettel és nagybecsüléssel üdvözöl
Vasvármegye árvászeke.

A 83-ik gyalogezred tisztikara nevében Petrovay Örnagy, Tormássy és Álgya századosok, Nemeckay főhadnagy és Tscheppen hadnagy táviratoltak:

A mai örömnapp alkalmából a gratulálók hosszú sorához legújintébb szerencse kívánatunkkal esatlakozunk.

Petrovay, Tormássy, Álgya, Nemeckay, Tscheppen.

Vármegyénk volt alispánja s kerületünk egykori képviselője, dr. Karolyi Antal a következő sürgönyt küldte:

Hazafias misiót teljesített negyven éven át, dicső munkát végzett, áldja meg az Isten erte, szeretettel üdvözi

Károlyi Antal.

Chernel György cs. és kir. kamarás üdvözlése ekként szól:

Jubileuma ünneplésén igaz szívvel veszek részt, Isten áldását kérve hozzá.

Chernel György.

Dr. szigetli Barthos Andor, cs. és kir. kamarás, min. oszt. tanácsos az alábbi üdvözlő sorokat intézte a jubilánshoz:

Tisztelt Barátom!

Jubileumod alkalmából — melyről a lapokból értesültem — a legszívesebben üdvözölök, Tapasztaltam, hogy kiváló hosszú szolgálatodon azon a nagy területen mely áldados eredményei vannak és ezért az öszinte meggyőződés teljességével esatlakozom azokhoz, kik hazafias munkad sikereit látva, kéri a Mindenhatót, hogy tegéd hazánk javára sokáig cistessen.

Kiváló nagybecsüléssel híved szigetli Barthos Andor dr. es. és kir. kamarás, min. oszt. tanácsos.

Reiszig Alajos a következőket táviratolta:

Hosszu közhasznu tevékenységgel kiérdemelt nagy ünnepléshez szerencse kívánataimat kifejezve kívánom, hogy a gondviselés vármegyénk javára es családja örömeire friss egészséggel áldja meg.

Reiszig Alajos.

Szigetváry Géza kir. pénzügyigazgató távirata ekként szól:

Az igazi hazafi mintaképének, pártatlan tisztviselőnek jelen ünneppapon szívből fakadó üdvözlétt küldi

Szigetváry Géza kir. pénzügyigazgató.

Horváth István prépost kanonok:

Jubileumán sok szeretettel üdvözi Horváth kanonok.

Gróf Matzenauer Károly pártosfalvai nagybirtokos, Libéria köztarasaságnak, a szentpétervári udvarnak akreditált követe a következő szép levelet intézte a jubilánshoz:

Fogadja tekintetességed, mint járásunk főbiraja es politikai feje, 40 éves szolgálati

TÁRCSA.

Csak egy virágszálat!... *)

Szakadatlan hangzó halotti harangzó —
Ha egyik elhaltat, elkezdí a másik:
Szívünk drága gyöngye: szemünk hulló könnye
Nyomán az anyaföld iszámórsra ázik.

Hogyha egy mederbe gyúlna egyszer egybe
Minden elhullott köny szetes e hazába:
Hömpölygő hullámmal átszelné a rónát
Tisza-Duna mentén egy új folyam árja . . .

Magyar temetőnek minden zugja tömve
Egy-egy sir minden kis talpalatnyi földje,
Kalászos rónáink szorgos hangya népe
Mint a pergő kalász, ugy omlik beleje.

Rágódik kebelén korunk szörnyű kórja,
Veres háborúnak rémesbül rombolója;
Alattomban támad, tizedeli népünk
S pusztítása elé tehetetlen' nézünk.

*) A József Kir. Hercege Szanatorium Egyesület halottaknapj akciójára

A ki szép, jó és elegáns lábbelire valamit ad, az vegye a **hirneves** Váci gyártmányú **Kobrak-féle cipőket**, melyek **Muraszombatban** **Ascher B. és fia** cégnél raktáron vannak, és **mérsékelt** árban az igen tisztelt vevőknek rendelkezésükre bocsájt. Ugyanolt mindennemű **másféle cipők** **dus választékban jutányos árban** kaphatók.

Csirájába fojtja a festdő bimbót,
Liliomot hervaszt, lenge szaron ringót,
Sudár jegenyéink' ledönti a porba —
Néma temetőn ott hevernek sorba.

És mi látjuk őket szenvedni hervadni,
A halál esőjától élve elhamvadni,
Tüzes poklot járn, megváltásra vární . . .
— S megüink tehetetlen' a sirjokat asní . . .

Kegyület szent napján, ha dör száll a földre:
Sirják virággal, koszorúkkal födve,
— S arat es könyörgő szózat, mely e hazán áthat,
E koszorúkból kér — csak egy virágszálat!

Ha minden sirhalom minden virág-csokra
Csak egy virággal lesz kevesebből fuvva,
Amít az irtalom kosarába szántak:
Életet jelent ez sok halálszántnak.

A sok virágszálból virágerdő leszén!
S arat az irtalom! — Ugy fogadja készen
Az ellent, mely aztán már hasztalan támad!
S nem kér hozzá többet, — csak egy virágszálat!

Balla Miklós.

Miramare.

Irla: **Prohászka Ottokár.**

— a Muraszombat és Vidéke eredeti tárcsája —

Mióta először rám nézett végtelen kék szemével a tenger, azóta megigézett es fogva tart. Nézem s szeretem én is. Oh be szép a tenger, végtelen kecsége lágyan átfoly a határon a halványkék égbé: peremén barna, sárga, fehér vitorlák rengenek mint szétszört virágszirmok a esendes tó túkrén. Nem haladnak, nem ringanak; jól érzik magukat az ég s a tenger, e két hű kebel ölelésében. Mindkettő hű, a hűség, a kecség színebe öltözve. Az égből tüzet s életet sugárzik; az életből lesz termékeny a tenger, miután az ég tüzet enyeltte es az által enyhítette; a tenger viszont hűs s lágy fuvalmat lehel az izzó magas égre. Tűz es víz, látszólag ellentét; tulajdonképen pedig a legmélyebb összhang; két hatalom, melynek küzködő chaoszából emelkedik ki a világ, hogy egyensúlyukban kifejelessze szépségét. E két végtelen kék mezőben szemléljük az Isten „örök s hű gondolatait”. Tűz izzik minden virágban s víz foly ereikben; tűz hinti be aranypporal a nap sugaras levegőt s viz vet könnyű, átlátszó selyemfátyolt es gesztenyes s olajfas lejtők festői körvonalaúra.

Mikor szel fuj a tenger felől s hullám hullámra gördül, úgy tetszik mintha millió kigyó siklanék s gyűrűdönnék felénk, melyek csak a part homokján ölték föl tajtéko tarajukat. Ilyenkor huz, vonz magához es búhajos elem s mi

Muraszombat és Vidéke előfizetőit kérjük az előfizetés megújítására, esetleg a tartozás szives beküldésére. Tisztelettel A kiadóhivatal.

jubiléuma alkalmával szívből jövő szerenese kívánataimat. Adja az Isten, hogy a járás még sokáig élvezhesse az ön áldásos működését.
Gróf Matzenauer.

Járásunk kiváló szülőlte, dr. Obál Béla theologiai tanár levele ekként hangzik:

Mélyen tisztelt Főszolgabíró Úr!
Engedje meg, hogy közigazgatási hivataloskodásán negyven éves bejártas jubiléuma alkalmából, melyről úgy szülemlett, mint a lipokból értesültem, innen a további bár, de mint járásának a szülőlte, aki mindenkor együtt érez az otthoniakkal, legszívesebben szerenese kívánataimat tolmácsolhassam. Nem vagyok hivatalra arra, hogy ritka szép közigazgatási pályájának kiváló érdemeit külön méltassam, de azt az egyet tudom, hogy vidékieink felvirágztatását a mélyen tisztelt Főszolgabíró Úr áldásos kormányzásának köszönhetjük s bár sok földet bejártam már, de mindig visszavágyom az én kedves szülőföldemre. Büszke vagyok rá, hogy az én vármegyém a mintá vármegyé és jól tudom, hogy miként meg az Árpádok idejében a megyei szervezet autonóm irányú fejlődésének kiindulási pontja, alapintézménye a szolgabírói tisztség volt s egész 1548 ig, míg az alispán a főispán nevezte ki, a megyei önkormányzat a szolgabíróknak nyugodott, úgy ma is ez a megyének egyik legfontosabb és legerősebb tisztsége s azt méltón betölteni csak oly odaadó kötelességudással, hazafias lelkesedéssel is ritka munkabírással lehet, a melyt mindig büszkultam a mélyen tisztelt Főszolgabíró Urban. A melyt azért meggyőződve arról, hogy midőn a mintá vármegyé mintá tisztviselőjét ünnepli, az nekem is ünnep s arra kérem az Isten, hogy beeres Casádjá körében még sokáig tartsa meg jó erőlen és egészségben.
A mélyen tisztelt Főszolgabíró Urnak nagyrabecsülő halás hive.
Eperjes, 1908. október 8.
Obál Béla theol. akad. tanár.

Muraszombat közéletének egykori vezéralakja, dr. Czipolt Zoltán volt járásorvos, aki Pósfaynak igazi munkatársa volt, az alábbi sürgönyt küldte:

Köztisztviselői pályád negyven éves fordulója alkalmával fogadtam barátodtól és egykori munkatársadtól, őszinte szerenese kívánataimat. A közpályán elért valódi siker elismerése a munka emberének legszebb jutalma. Ma s lelkiismeret megnyugtató szávjával és a jól teljesített kötelesség öntudatával tekinthetsz vissza pályádra. Szívből kívánom a Gondviselés meg soká tartson meg, hogy érdemes munkásságodnak gyümölcsét még soká élvezhesd.
Dr. Czipolt.

engedünk vonzalmainak; mint pulva perzsa szőnyegen ereszkedünk hullámaiba s midőn az anyaföld elvész lábaink alatt, akkor az Oceánnak pehelynél lágyabb, bárszónyal puhább hullámai fognak föl s ölelnék át; nem visznek el magukkal, hanem emelnek, felemelnek, hogy belátsuk a környéket, azután ismét lehullanak a melybe s nem látunk már magát, mint hullámvígylet s eget. Az élet tengeren is így van; ha magasra állunk, többnyire a földet nézzük, ha pedig a melybe szállunk, akkor az egre tekintünk.

Szép, szép a tenger, a legfőlegesebb szépég, szép, mert egy darab földszekádtól égből. Az Isten átkra nem érte, mert nem volt az ember hazája; azért szépség is értelmelen s bája homálytalan. Hullámai tisztálant meg nem tőrnek s kidobják ismét a metelyes földre; nines bennük tepsedés, könnyen megindulnak; engedelmessékednek a szélnek, mely a szellem képe. Maguk meg nem rothadnak, mert a kesernyes söt, a bölcsesség savát szomjaznak s élvezik. A tenger a termékenység, a fejlődés bölcsője; föltötte lebegett „kezedben” az Isten lelke. A legnagyobb erő rejlik eszéjében, a gőz, az ember trónjának első zászlója. Hullámaiban a szőlőrtés az Isten díszretének majd lágyan zsongó éneket, majd dörgő hozzáműlt halja. A tenger a legfogékonyabb az ég benyomásaira; tőle veszi szímet s vidám, nyílt tekintet. Az igazi bölcseséget is jelzi, mert gyönyögit s kincseit a mélységben rejtegeti; mélységet nem tárja ki senkinek; vásárt, zajt, utcát, mohot nem ismer; elég magamagának.

De nemcsak az elmult társadalom kiválósága emlékezett meg Pósfayról, hanem a jelenlegi közélet egyik szereplő egyénisége, Olajos Sándor ügyvéd is meghajlotta elismerésének lobogóját az ünnepelt előtt a következő szép levélben:

Kedves barátom!
Tisztelőid a napokban megünnepelik negyven éves közigazgatási pályád emléket. A nagy közönység között én is ott leszek. De ezen negyven év alatt 1881. évtől kezdve, mint ügyvéd és a közélet embeire, hol közvetlen szemelője, hol munkatársa voltam tevékenységnek, azért óhajtom, hogy jelen soraimat ne vedd a közönleges udvariasság tényének. Nem az! Hisz az a negyven év faradalan csak a mit én is tudok épp működésem delelőjen több töviset nyujtott, mint virágot. De a mint ma már nevet sem igen tudjuk azon keveseknek, a kik szerették volna kedesebb kívenni a működhetes lehetőséget, te meg maradtál, hivatalodat betöltötted úgy, a mint csak igazi hivatot töltheti be és ez alatt felnevelte a társadalomnak hozzád és kitűnő hitvesedhez méltó utódokat.
Isten áldása legyen rajtatok ez után is!
Szivemből kívánom szerető és tisztelő barátod Olajos Sándor ügyvéd.

A vármegyeyi Általános Tanító Egyesület nevében Cszimadia Pal elnök küldte el sürgönyi üdvözlését:

A vármegyeyi általános tanító egyesület nevében jubiléuma alkalmából legmélyebb tisztelettel üdvözölöm főszolgabíró urat, ki a tanítókat magasztos munkájukban mindenkor baráti indulattal támogatta. Isten éltesse Cszimadia Pal elnök.

A szentgotthárdi jegyzői egyesületének üdvözlését Rigó elnök tolmácsolta a következő sürgönyben:

A szentgotthárdi járási községi és körjegyzői egyet 40 évi buzgó és odaadó szolgálatainak jubiléuma alkalmával üdvözli, kívánja, hogy az Isten soká éltesse Rigó elnök.

Ezeket kivül még a következők gratuláltak részint levélben, részint sürgönyvel:

szóvatai Hajdu Atadár, Siftar Károly, Lenarsics Imre, Borovnyák József, dr. Szász Ferenc, Károlyi Endre, dr. Iványey Ferenc, Török Ernőné és Aranka, özv. Berke Mihályne, dr. Feldmann Bódog, Terplan Jenő, dr. Leipzig József, dr. Klein Adolf, Tökéssy Izabella, Kápoly Kálmán, Kolthenséglag, Béla, dr. Ostffy Lajos, dr. Prugberger Vince, dr. Bernstein Béla, Abraham László, özv. Keresztury Józsefné, Kárpáthy Kelemen és Schreiner Ferenc, Rechnitzer, Sztár Janos, Székely Emil, Puskás István, Herkely Kálmán, Guary Leo, Hajós Mihály, Tuboly Lajos, Nagy József, Polczér Dezső, Fodor Benő, Somogyi Jenő, Hoffman Mór, Hegedűs Janos, dr. Bezsónyi Jenő, Sinkovics Dezső és neje, Pogány Gusztáv, Molitorisz Jenő, Sárkány Ferenc, dr. Szakács Manó, dr. Geiger Ignác, dr. Udránszky Sándor, Geiring Zsigmond, Döbrentei Antal, Obál Mihály, dr. Esső Imre, Községi József, Párkány Lajos, dr. Weidlich Lajos, Molnár Géza, Takáts László, dr. Weisz Konrad, Hoff, Fodor Antal, Takáts Benedek, Hajós István, dr. Eitingshausen Kálmán, Felsőöbéri szőrszög, Wegsheider Max, Frim Zsigmond, Solár Geza, Sívégjárto Kristóf, dr. Mindszenty Károly, Darvas Aladár, Pulay Ferenc, Szary Elmer, Rainiss Lajos, Gerlits Sándor, Reichard, Böles Gyula, Vogler Jozsef és Janos, Hunyady Nándor, Wichera József, özv. Szirmay Lits Szidonia, Rieger Antal, Kallath Adolf, Blitner Alajos, Ruzsa Béla.

Ezzel befejeztük a Pósfay jubiléumáról szóló tudósításunkat. Mint az események hű krónikása, leirtuk e szép ünnepélyt híven, a hogy tőlünk tellett. Elismerjük azonban, hogy tollunk gyenge volt ezt a szép ünnepélyt úgy leírni, amint az tényleg lefolyt. Azt a bensőséget, azt a szeretetet, mely ez alkalommal megnyilvánult, nem lehet leírni. Végeztül fogadtuk Pósfay Pongrácz a mi üdvözlésünket is. Az isteni gondviselés adjon neki erőt, egészséget és kitartást, hogy a közzavára még sokáig jegyesen működhessek. Az Isten éltesse!!!

Köszönet járásom tisztelt közönségéhez!

Folyó évi október hó 1-én tőlöttem be mindvégig a muraszombati járásban tejesített 40 éves közzszolgálatomat, melynek emlékkönyvét a járás intelligentiája és közönsége, a vármegyeyi hatóságok és megyeyi közéletünk számos tagjának jelenlétében október hó 17-én ülte meg.

Ezen ünnepély alkalmával járásom közönsége, a különféle egyesületekkel és jóakaróimmal együtt tisztelőtlenek és elismerésének számos kitüntető jelével elhalmozni ragaszkodásának és bizalmának ekes alakban kifejezést adni méltóztatott.

Örömmel volt ez életem történetében, amely örömmel csak fokozta azon körülmény, hogy járásom tisztelt közönségének ezen véleménynyilvánításához a vármegyey kormányzatának, adminisztrációjának és az igazságszolgáltatásnak elén álló vezérferiak is hozzájárulni kegyesek voltak.

Habár hivatalos és társadalmi tereen előírt kötelességeimet buzgó és hűséges munkássággal igyekeztem teljesíteni, ebbeli törekvéseimet azonban csak a járás közönségének jóindulatával, támogatásával és közreműködésével koronázhatta siker.

Ezen jóindulatot, támogatást voltam szerencsés élvezni a járás összes erre hivatalított tényezőitől, a békés, összetartás és munkásság biztosította a közügyek zavartalan menetét, közéleti törekvéseink sikerét.

Azért a hála és hódolat ezerméltől áthatva, lelkem mélyéből köszönöm járásom közönségének, köszönöm az egyháznak, a fantesztikáknak, az egyesületeknek az intelligencia és járásom minden polgárának, hogy engem bizalmukkal meg-tiszteltek, törekvéseimet, szolgáltatamat mindenkor jóindulattal támogatták emlékkönyvem alkalmával a legszebb jutalmat, az elismerést nyujtani sziveskedtek.

Igéreem, hogy hátralevő szolgálattomban is a hazafias tekintetek, kötelességem hűséges és odaadó szolgálata, a köznép érdekében megóvása fog vezetni, a melyhez járásom közönségének szives jóakarattal, támogatását tiszteletteljesen kérem.

Hazafias üdvözléttel

Pósfay Pongrácz,
főszolgabíró.

HIREK.

Halottak napján.

Irtá Horecz Ferenc.

Kérlek kedves olvasóm, ne dobd el hosszúan ezt a lapot, hanem sziveddel el néhány perig a kellemetlen érzést, melyely a keserű és megszegyenítő igazságok feszegetése jár.

Hatalmas tüntető menet vonul el lelki szemzedélt. A tördőveségek tüntető menete. Nyolcvanezer ember, a kinek szemében már ott vibrál a halalos felelem. Órákon át látod őket vándorogni és a rettenetes menet meg sem akar véget érni. Fákó areu, horpadt mellü parasztok, kikk sovány vállaról oly furán lóg a cifra szür. Elaszott uriember, a kik fázva vonják össze prenes kabátjukat. Munkásember, a kik erőtellenül vonszolják maguk után a nehez esakányt. Azután a huszesztendősk serege! A fiatal leányok, a kinek menyasszony ruhába öltöztek és remélődözve kanyerkodnak a halállal. A nyurga fiúk, kiknek szívében forró vágyak lobognak és kiknek areu eltorzul a felelentől.

